

Arrest

nr. 216 637 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RUELENS
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. RUELENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit en werd geboren in Lagos op 6 mei 1997. U verklaarde dat u een relatie begon met een andere man, K., toen u 13 jaar oud was. Op 4 mei 2018 was u aan het werk op een bouwwerf toen uw partner u belde om te klagen dat u hem niet meer graag zag en dat u hem niet genoeg belde. Twee uur later werd u opgebeld door uw buurvrouw die u zei dat er veel mensen in uw huis waren maar dat ze niet wist waarom.

U werkte verder en 20 minuten later belde uw buurvrouw u opnieuw op om te zeggen dat ze u gingen vermoorden moest u naar huis gaan en dat K. ook aanwezig was. Wat later belde uw broer u op om u te zeggen dat u moest wegblijven en dat de mensen in uw huis met uw vader gevochten hadden die afgevoerd werd naar het ziekenhuis waar hij later overleed. U ging daarop naar een vriend van u in Auchy waar u uw broer opbelde. Uw broer zei u dat ze uw partner betrappt hadden toen hij een tiener aan het verleiden was om seks mee te hebben. Nadat hij geslagen en ondervraagd werd, bekende hij dat hij een relatie met u had waarna ze hem meenamen naar uw huis. Op 5 mei 2018 vertrok u naar een vriend van u in Abuja die ook homoseksueel is. Op 8 mei 2018 ging u in Abuja naar de Belgische ambassade omdat u asiel wilde aanvragen in een ambassade. Men zei u echter in de Belgische ambassade dat ze niets konden doen voor u maar dat u een visum kon aanvragen. U ging daarna naar buiten waar u een persoon tegenkwam die Hans heet en die u zei dat hij uw verhaal gehoord had. Hij zei dat hij u zou helpen en jullie spraken de volgende dag samen af. Nadat u Hans en een vriend van hem betaalde, vertrok u op 18 mei 2018 aan boord van een containerschip uit Nigeria samen met Hans. U kwam aan in België op 20 juni 2018 waar u internationale bescherming verzocht op 26 juni 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat er **geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaarde identiteit**. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat er aan de hand van uw vingerafdrukken een visumaanvraag voor Frankrijk werd teruggevonden van 2016. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en er u gevraagd werd of u ooit een visum voor Frankrijk aanvroeg, zei u dat u dat nooit zou gedaan hebben. Toen de visumaanvraag u getoond werd, die gedaan werd met een paspoort op naam van U. E. O., geboren op 20 maart 1992, zei u enkel dat dit uw naam niet is. Toen u er dan opnieuw op gewezen werd dat deze visumaanvraag teruggevonden werd op basis van uw vingerafdrukken, zei u enkel dat het wel degelijk uw foto was maar niet uw naam en dat het een naam van Benin (state) is. U verklaarde dan opnieuw nooit een visum voor Frankrijk aangevraagd te hebben en toen er u gevraagd werd hoe het dan komt dat deze aanvraag teruggevonden werd op basis van uw vingerafdrukken, zei u dat u enkel van plan geweest was om te reizen voor uw werk maar dat u nooit van plan was om naar Frankrijk te reizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17). Hoewel deze visumaanvraag voor Frankrijk uit 2016 werd teruggevonden aan de hand van uw vingerafdrukken en ondanks het feit dat u ook duidelijk herkenbaar bent op de foto op deze visumaanvraag, wat u ook bevestigde, blijft u dus ontkennen dat u ooit een visumaanvraag voor Frankrijk zou gedaan hebben.*

Het feit dat u dit bleef ontkennen ondergraaft volledig uw algemene geloofwaardigheid. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde identiteit. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u een oprechte vrees voor vervolging zou hebben in geval van terugkeer naar Nigeria.

Daarnaast moeten er ook over uw verklaarde homoseksuele geaardheid verschillende vaststellingen gedaan worden waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang komt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit –een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat het u voor het eerst begon te dagen dat u op mannen viel toen u opgroeide; tijdens het spelen hield u andere jongens vast en kuste u ze “dicht bij de mond”. In 2009, toen u 12 jaar oud was merkte u dat u “zo” was en u droomde dat u met jongens kuste. Vanaf 2010 zat u met K. op school waar jullie gradueel begonnen en samen douches namen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Toen er u dan gevraagd werd hoe u reageerde, wat er in u opkwam toen u voor het eerst besepte tot mannen aangetrokken te zijn, zei u dat u zo doet door de manier waarop u als jongen was en hoe u speelde, u raakte ze aan en kuste ze op de mond. Gevraagd hoe oud u dan was zei u dat u toen nog een kind was en tussen de 5 en 7 jaar oud was. Hoewel er u gevraagd werd te beschrijven wat er in u omging toen u besepte dat u aangetrokken werd tot mannen kunt u hier enkel over zeggen dat u zo was omdat u als kind andere jongens op de mond probeerde te kussen.

Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u mannen verkoos en dat u homoseksueel was, zei u dat dit in 2009 was en dat u toen 12 jaar oud was. **Gevraagd hoe u die zekerheid verkreeg, zei u dat dit door uw dromen kwam en dat u knappe jongens bewonderde wanneer u die zag waarna u opnieuw bevestigde dat u in 2009 niet twijfelde aan uw homoseksuele geaardheid** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11).

Wanneer er u dan later tijdens uw persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd op welke leeftijd u dan zeker was dat u homo was, zei u dan dat u 13 jaar oud was toen en **gevraagd wat er dan gebeurde dat u daar zeker van maakte, zei u omdat u toen naar bed ging K., in 2010**. Gevraagd of u dan niet zeker was voor u met hem naar bed ging, zei u dat u niet zeker was maar wel wist dat u niets voor meisjes voelde, enkel voor jongens (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop u er zeker van zou geweest zijn dat u homoseksueel bent. Eerst verklaart u dat u zeker was van uw homoseksuele geaardheid in 2009 toen u 12 jaar oud was, dat dit door uw dromen kwam en omdat u knappe jongens bewonderde wanneer u die zag om daarna dan te zeggen dat u pas zeker was toen u 13 jaar oud was in 2010 nadat u met Kennedy naar bed ging.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe u het besef van uw homoseksuele geaardheid opnam, of u daar blij mee was in het begin of niet en wat er toen allemaal in u omging, zei u “ik zei ok, ik zal zien hoe het gaat.” U kon aan niemand zeggen dat u zo bent maar u zou zien hoe het ging, “gradueel” en u was er dan ok mee. Er moet dus vastgesteld worden dat dit weinig doorleefde verklaringen zijn van iemand die als homoseksueel opgroeide in Nigeria waar homoseksualiteit een taboe is. U verklaarde daar verder ook nog over dat het voordeel voor u was dat uw relatie met K. u weinig geld kostte zeker wanneer u het vergeleek met uw vrienden die veel geld moesten uitgeven aan hun vriendinnen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11).

Ook toen er u gevraagd werd of u het er moeilijk mee had om uw homoseksualiteit te aanvaarden, zei u dat het niet moeilijk was en dat het gradueel ging. U zei verder dat u K. ook aanraakte toen u een kind was en dat jullie samen naar het volgend niveau gingen toen jullie op school zaten. Gevraagd of het moeilijk was om uw seksuele geaardheid te aanvaarden eenmaal u zeker was over uw seksuele geaardheid, zei u dat “hoe meer u probeerde te stoppen, hoe meer u erin verzeild geraakte” en dat u het geheim moest houden.

Wanneer er u dan gevraagd werd of u worstelde met uw geaardheid toen u ontdekte dat u homoseksueel bent, zei u dat u het moest aanvaarden omdat het al zo was toen u kind was. U zei dat u daar al 80 procent zeker van was toen u 12 jaar oud was en dat het dus niet nieuw was voor u toen u naar GSS1 (in 2010) ging. Gevraagd of u ooit uw homoseksuele geaardheid probeerde te negeren of gedacht had dat het gevoelens waren die misschien zouden overgaan, zei u dat niemand weet wat er morgen zal gebeuren en dat u altijd God dankt in elke situatie waarin u zit (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Er moet dus vastgesteld worden dat u allerm minst doorleefd kunt vertellen over hoe u zich voelde of hoe u ermee omging op het moment dat u zou beseft hebben dat u homoseksueel bent. Gegeven de homofobe context in Nigeria zijn dit weinig geloofwaardige verklaringen.

U verklaarde verder ook dat u niet kan weten of u altijd homoseksueel zal zijn en wanneer er u dan gevraagd werd hoe u uw toekomst zag in Nigeria als homoseksueel, gegeven het feit dat homoseksualiteit niet getolereerd wordt in Nigeria, zei u dat “er niets is dat u kon doen, gewoon mijn eigen ding doen op mijn eigen manier” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Wanneer er u dan gevraagd werd of u dan dacht dat u uw homoseksuele geaardheid voor de rest van uw leven zou moeten verbergen of u dat anders zag, zei u dat u dat niet wist en dat het kwam en ging. U zei verder dat er ook homoseksuele mannen met een vrouw en kinderen zijn en dat deze door niemand verdacht worden. Gevraagd of u zo uw toekomst zag dan, zei u dat u daar nooit aan dacht maar indien u er wel moest aan denken, dat het zo zal zijn dan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Ook over hoe u uw toekomst zag als homoseksueel in Nigeria kunt u dus enkel weinig doorleefde verklaringen afleggen en zei u zelfs dat u daar eigenlijk nog niet over nagedacht zou hebben.

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat u een relatie had in Nigeria sinds 2010 met K.. U verklaarde wel niet te weten wat de achternaam van K. is (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens van de partner).

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wat de achternaam is van Kennedy, zei u dat zijn vader gekend is als O., toevallig de achternaam die ook op het paspoort stond waarmee u in 2016 een visum aanvraag voor Frankrijk (zie visuminformatie in de blauwe map in het administratief dossier).

Gevraagd of zijn naam dan K. O. is, zei u dat u het niet zeker bent, dat u niet weet of hij die naam op zijn documenten gebruikt maar dat zijn vader gekend is als O. (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5). Gevraagd hoe Kennedy jullie toekomst zag in Nigeria, zei u dat jullie daar niet over spraken, dat jullie ok met elkaar waren en gingen zien hoe het gaat. Gevraagd of uw partner, Kennedy, het moeilijk had met het aanvaarden van zijn seksuele geaardheid, zei u dat dit niet het geval was want jullie raakten elkaar al aan sinds jullie klein waren. U zei verder dat u niet kan weten wat er in zijn hoofd gebeurde maar dat u hem al aanraakt sinds jullie kinderen waren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Ook over hoe u en uw partner de toekomst met elkaar zagen in Nigeria en over hoe uw partner omging met het aanvaarden van zijn homoseksuele geaardheid kunt u enkel weinig doorleefde verklaringen afleggen. Dat u in Nigeria 8 jaar lang een homoseksuele relatie zou gehad hebben met Kennedy maar dat jullie nooit over jullie gezamenlijke toekomst zouden gepraat hebben is bovendien weinig geloofwaardig.

Verder verklaarde u ook de voornaam van de vader van K. niet te kennen en ook de naam van de moeder van K. niet te kennen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geloof gehecht worden aan uw verklaarde homoseksuele geaardheid.

Er kan dus in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer:

4 foto's van uzelf aan het werk en van een deur die u maakte, 2 foto's waarop u te zien bent met een andere persoon over wie u verklaarde dat dit K. is, 2 foto's van een persoon over wie u verklaarde dat dit uw vader is, 2 foto's van een paspoort op naam van Samuel T. O. en een email van uw advocate met opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

Wat betreft de 4 foto's van u en uw werk; deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Wat betreft de 2 foto's waarop u met uw partner te zien zou zijn: deze foto's zijn allerm minst een bewijs van de door u verklaarde homoseksuele relatie die u met deze persoon zou gehad hebben. Ook deze foto's veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de 2 foto's van het paspoort waarover u verklaarde dat dit uw paspoort zou zijn: het gaat hier om twee slecht leesbare koppies van een paspoort waardoor het onmogelijk is om de echtheid van dit paspoort na te gaan. Ook deze foto's veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Wat betreft de foto's van de persoon over wie u verklaarde dat deze uw vader zou zijn: dit zouden foto's van om het even wie kunnen zijn. Zelfs indien dit foto's van uw overleden vader zouden zijn, dan nog zijn deze geen bewijs van uw door u verklaarde homoseksuele geaardheid.

Wat betreft de email van uw advocate met opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud: hierin werd opgemerkt dat u op p.11 van de notities van het persoonlijk onderhoud "girl" zei en niet "gay": dit werd aangepast in de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Wat betreft de opmerking dat u zich ervan bewust geworden zou zijn dat u homo bent toen u 12 jaar was maar dat u hier absoluut zeker van werd toen u 13 jaar was omdat u toen voor het eerst naar bed ging met K.: zoals hierboven al aangehaald, verklaarde u nochtans tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat u met zekerheid wist dat u op mannen viel toen u 12 jaar was. Ook tijdens uw interview op DVZ verklaarde u dat "u reeds wist dat u gay was toen u 12 jaar oud was" (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens van de partner in het administratief dossier). Deze opmerking is dus tegenstrijdig met de verklaringen die u deed, zowel bij het CGVS als bij DVZ. In deze email laat uw advocate ook weten dat u werkelijk geschokt bent over de visumaanvraag voor Frankrijk die werd teruggevonden aan de hand van uw vingerafdrukken maar biedt verder geen uitleg over de visumaanvraag die werd teruggevonden. Deze opmerkingen veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen, evenmin als de opmerkingen dat u er zich "langzaam van bewust werd dat homoseksualiteit een taboe is in Nigeria" of de opmerking dat u in Benin was toen u foto's naar K. vanop uw werk doorstuurde.

Er kan ten slotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van "artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Inzake zijn identiteit stelt verzoeker:

“Verwerende partij stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers' identiteit. Er werd in 2016 een visumaanvraag voor Frankrijk gedaan met een paspoort op naam van U.E.O., geboren 20 maart 1992 waarbij verzoekers' foto en vingerafdrukken werden gebruikt. Verzoeker ontkende met klem dat hij een visumaanvraag voor Frankrijk heeft ingediend. De verklaring die verzoeker hiervoor kan geven, wordt niet eens mee in overweging genomen. Verzoeker heeft gesolliciteerd voor werk in het buitenland. Dit was in september 2016. Een soort van agenten kwamen mensen ronselen voor grote bedrijven: ze zouden een goed loon krijgen en gratis woonst van de werkgever. Ze zochten zo'n 3.000 mensen. Men diende tijdens het gesprek vingerafdrukken te laten nemen en een foto te laten nemen en het bedrijf zou dan het paspoort aanvragen. Verzoeker kreeg uiteindelijk geen job. Nu denkt hij dat dit misschien een vorm van oplichting was om identiteitsfraude te kunnen plegen. Iemand anders kan effectief gebruik gemaakt hebben van de foto en van de vingerafdrukken van verzoeker omdat hij die toen gegeven heeft. Bijgevolg dient deze plausibele verklaring van verzoeker in overweging genomen worden. Verzoeker heeft een fotokopie van zijn paspoort voorgelegd en dit is het enige paspoort dat hij heeft. Dit paspoort werd pas afgeleverd op 25 augustus 2017. Verzoeker legt een nieuwe kopie voor. Hij heeft het origineel uit Nigeria laten versturen en heeft het bij zich. De echtheid kan gecontroleerd worden. Verzoeker blijft dus ontkennen dat hij een visumaanvraag voor Frankrijk heeft gedaan, maar dit betekent toch niet ipso facto dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn identiteit. Het voorgelegde paspoort bevestigt de identiteit van verzoeker. Betreffende het paspoort maakt verwerende partij ook een link tussen de naam van de vader van de partner van verzoeker, K. en de naam vermeld op het paspoort. Volgens verzoeker zoekt men onterecht een link omdat O. een veelgebruikte roepnaam is. Iedereen sprak de vader van K. aan als O., maar dit is niet zijn volledige naam. Verzoeker kende echter de andere namen niet.”

Omtrent zijn seksuele geaardheid stelt verzoeker:

“Verwerende partij werpt tevens de ongeloofwaardigheid van de seksuele geaardheid van verzoeker op. Er zou hieromtrent een tegenstrijdige verklaring zijn gegeven door verzoeker. Reeds bij de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker er op willen wijzen dat de wijze van vraagstelling het antwoord van verzoeker heeft beïnvloed, maar dat dit geen tegenstrijdigheid betreft. Wanneer wist u met zekerheid dat u mannen verkoos: verzoeker antwoordde in 2009, toen ik 12 jaar en dat was omdat hij toen daarover begon te dromen. Even later wordt in het interview gevraagd wanneer verzoeker absoluut zeker was dat hij homo was. Hij antwoordt toen hij 13 was. Toen was verzoeker absoluut zeker omdat hij toen met Kennedy naar bed ging. Dit is toch wel te beschouwen als een evolutie in de gevoelens van een kind. Ook op andere plaatsen in het interview zegt verzoeker dat zijn gevoelens gradueel gegroeid zijn. Als men vraagt, ben je zeker en daarna vraagt, wanneer was je absoluut zeker, dan denkt de verzoeker in kwestie dat hij de evolutie in zijn gevoelens dient aan te geven. Voor het overige wordt over de verklaringen van verzoeker enkel gezegd dat ze weinig doorleefd zijn. Verwerende partij vindt de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig gezien de homofobe context. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij weinig rekening houdt met deze homofobe context. Uit de antwoorden van verzoeker blijkt namelijk wel degelijk dat hij worstelde met zijn geaardheid gezien de context waarin hij moest leven. Zo antwoordt verzoeker over de aanvaarding: "hoe meer hij probeerde te stoppen, hoe meer hij erin verzeild raakte" en dat hij het geheim moest houden. Verzoeker wist duidelijk wel dat hij homoseksueel was, maar hij worstelde ermee hoe hij zich moest gedragen. Hij wilde immers een leven waarin hij zich veilig voelde. Zowel verzoeker als K. waren nog jong zodat zij zich nog niet gedwongen voelden om te huwen. Verzoeker hield er rekening mee dat hij in de toekomst misschien zou huwen en kinderen krijgen om een normaal en veilig leven te kunnen hebben. Verzoeker en K. vonden dit zo moeilijk dat zij hier nog niet over spraken. Gezien de context waarin zij moesten leven, is het toch begrijpelijk dat zij eerder van dag tot dag leven en geen verre toekomstplannen maakten. In die zin zijn de verwijten aan het adres van verzoeker niet gerechtvaardigd. Verzoeker leeft onder de Sharia-wetgeving in zijn land.

In 2014 is er de Same Seks Marriage Prohibition Act gekomen die specifieke handelingen heeft strafbaar gesteld zoals het bezoeken van gay clubs of het publiekelijk uiting geven aan een amoureuze relatie tussen twee personen van dezelfde sekse.

Deze wet heeft het publieke debat doen verhitten waardoor o.a. homoseksuelen meer in het vizier worden gehouden door de bevolking en door de politie. Er worden meer arrestaties verricht.

Dat verwerende partij helemaal geen rekening houdt met de actuele behandeling van homoseksuelen in Nigeria en de verklaringen van verzoeker in het licht daarvan.

In de plaats daarvan heeft men zonder specifieke motivering de verklaringen van verzoeker afgewezen als zijnde ongeloofwaardig.

De enige motivering die wordt gegeven, is dat de verklaringen 'weinig doorleefd' zouden zijn.

Dat dit niet kan volstaan om te besluiten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat verwerende partij deze elementen en bewijzen niet aan een onderzoek onderwerpt, maar ze zonder specifieke motivering afwijst als ongeloofwaardig.

(...)".

2.2.1. Inzake zijn identiteit verwijst verzoeker naar de kopie van zijn paspoort die in kopie bij het verzoekschrift werd gevoegd. Verzoeker legde een kopie van het paspoort ook al voor bij verweerder (stuk 13, map documenten) en werd hierover gehoord (gehoor CGVS, p. 6). Verzoeker werd ook geconfronteerd met de vaststelling dat zijn foto en vingerafdrucken voorkomen in een visumaanvraag voor Frankrijk waarbij echter een andere naam en geboortedatum werd gebruikt (gehoor CGVS, p.17). Verzoeker verklaarde dat hij geen visumaanvraag deed voor Frankrijk omdat hij niet naar Frankrijk zou (kunnen) reizen aangezien er dan niemand voor zijn familie kon zorgen (gehoor CGVS, p. 17); dit is echter strijdig met zijn verklaringen dat hij een paspoort nodig had voor de bank maar ook om in het kader van zijn contracten naar Dubai te reizen (gehoor CGVS, p. 6). Verzoekers verklaring inzake de visumaanvraag voor Frankrijk, onder een andere naam maar wel met verzoekers foto en vingerafdrucken, werd terdege in overweging genomen in de bestreden beslissing.

Ter zitting brengt verzoeker echter zijn origineel paspoort bij. Het blijkt dat dit paspoort op het eerste zicht overeenstemt met de bijgebrachte kopie van het paspoort. Dit paspoort bevat geen visa en bevat op het eerste zicht geen aanpassingen.

Daargelaten de vaststelling dat er geen afdoende verklaring kan worden gegeven voor het feit dat verzoekers vingerafdrucken overeenstemmen met een visumaanvraag voor Franrijk onder een andere naam, weerlegt verzoeker aan de hand van zijn origineel paspoort op dienstige wijze de motivering omtrent zijn identiteit.

2.2.2. Omtrent zijn verklaringen inzake zijn vermeende homoseksualiteit stelt verzoeker dat de "verwijten aan het adres van verzoeker niet gerechtvaardigd" zijn en dat hij leefde onder de "Sharia-wetgeving in zijn land". Hieromtrent moet echter worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde christen te zijn (gehoor CGVS, p. 4) en nergens gewag maakte dat de regels van de sharia op hem van toepassing zouden (kunnen) zijn.

Verzoekers verweer komt verder neer op de herhaling van zijn verklaringen en de vergoelijking van deze verklaringen. De stelling dat verweerder geen rekening hield met de homofobe context is te dezen niet dienstig omdat verzoekers verklaringen werden beoordeeld in functie van de algemeen gekende homofobe situatie.

Het is het geheel van de motiveringen die ertoe leiden dat aan verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht. Te dezen blijkt dat verzoeker (i) inconsistente verklaringen aflegde over het ogenblik, de oorzaak en de leeftijd wanneer hij zeker was homoseksueel te zijn; (ii) niet op doorleefde wijze kon vertellen hoe hij omging met (de ontdekking van) zijn homoseksuele geaardheid binnen een homofobe context; (iii) er geen grote problemen in zag om als homoseksuele man met vrouw en kinderen te leven; (iv) voorhoudt gedurende acht jaar een homoseksuele relatie te hebben gehad maar in het kader van deze relatie nooit over een gezamenlijke toekomst sprak met zijn vermeende partner. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De motivering inzake de bijgebrachte documenten wordt niet aangevochten en blijft dan ook overeind.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet blijken dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden aangezien rekening werd gehouden met de verklaringen van verzoeker, de documenten die hij bijbracht en de voorhanden zijnde landeninformatie.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker geen elementen aan noch doet hij een poging om de motivering dienaangaande te weerleggen. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS